32.9.1 29b (משנה א) →31a (ווהא ר"ש)

```
ז. בִּמְסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֵה מֵאֵת צֲמִיתֶךְ בְּמְסְפֵּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֶּר לָדְ: ייקרא כה, טו
                                                                2. לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ויקרא כה, טז
                                                                                         נ. וְחִשַּׁב אֶת שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהַשִּׁיב אֶת הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מְכַר לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ: ייקרא כה, כז
                                                                                                               4. וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה לֹו גֹּאֵל וְהִשִּׁינֶה יָדוֹ וּמֶצָא כְּדֵי גָאַלְתוֹ: וּיקרא כה, כו
                                                                                                                       5. אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: ויקרא כה, מח
                                                                                                              6. אָם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן יָשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ: ייקרא כה, נא
                                                                                       רה, נב עד שְנַת הַיֹּבֵל וְחָשֵׁב לוֹ כְּפִי שָנָיו יָשִיב אֶת גְּאֻלָּתוֹ: ייקרא כה, נב .7
                                                        8. וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיד יהיה עמו: ייקרא כה, נ
                                    פ. לא יִקשָׁה בְּעִינֵך בְּשַׁלַחָך אתוֹ חָבְשִׁי מֵעִמֶּך כִּי מִשְׁנֶה שְׁכַר שָׁכִיר עָבַדְךּ שֵׁשׁ שְׁנִים וּבַרַכְּךּ יְלְוָק אֱלֹהֶיךְ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: דברים טו, יח
                                                                                           סז. וְהָיָה כִּי יֹאמֵר אֵלֶיךְ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךְּ וְאֶת בֵּיתֶךְ כִּי טוֹב לוֹ עִמָּדְ: דברים טו, טז
                                                                                            11. וְכִי תִמְכָּרוּ מִמְכַּר לַעֲמִיתֶךּ אוֹ קַנֹה מִיֶּד עַמִיתֶךּ אֵל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אַחִיו: ויקרא כה, יד
                                                                                         בו. כִּי יָמוּךְ אַחִיךְ וּמָכַר מֵאֵחָזָתוֹ וּבָא גֹאֵלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֵת מְמִכַּר אַחִיו: ויקרא כה, כה
                                                                   נו. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: ויקרא כה, כט
                                                                                                      14. וְכִי יָמוּךְ אָחִיךְ וּמָטָה יָדוֹ עִמֶּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ: ייקרא כה, לה
                                                                                                         15. אַל תִּקַח מֵאָתוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךְ וְחֵי אָחִיךְ עִפָּךְ: ויקרא כה, לו
                                                                                                               16. וכי ימפר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: שמות כא, ז
                                                                                                               וֹכִי יַמוּךְ אַחִיךְ עָמַךְ וְנָמְכַּר לַךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבַדַת עָבֵד: ויקרא כה, לט
                                                                                                                       18. אַחֵרִי נִמְכַּר גִּאֻלָּה תִּהִיָה לוֹ אֵחָד מֵאֵחָיו יִגְאַלְנוּ: ויקרא כה, מח
                                                                                                               19. וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֵה לֹו גֹּאֱל וְהְשִּינֵה יַדוֹ וּמַצֵא כְּדֵי גִאַלְתוֹ: ויקרא כה, כו
בער נָבא אֶת רֵעָהוּ בַּיַעַר לַחְטב עַצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ בַּנַרְזָן לְכָרת הָעֵץ וְנָשֵׁל הַבּרְזֶל מִן הָעֵץ וּמְצָא אֶת רֵעָהוּ וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל אֲחַת הָעָרִים הָאֵלֶה וְחִי: דברים יט, ה
                                                                                   21. וְאָם גָּאל יִגָאַל אֶת הַשָּׂדֶה הַמַּקְדִישׁ אֹתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁית כֶּסֶף עֶרְכְּךָ עָלְיו וְקָם לוֹ: ויקרא כז, יט
```

- I שדה rules of sale of שדה אחוזה during period when יובל is in effect
 - a If: he sells שדה אחוזה, may not redeem until at least 2 years have passed, per v. 1
 - i Note: language of משנה "may not redeem" he is also forbidden from attempting to negotiate
 - עשה And: even seller violates the עשה of vv. 1-2
 - b If: some of this time was a season of drought or blight or שמיטה aren't reckoned towards years
 - c But if: the owner left it fallow or plowed it they do count
 - i Justification: סד"א that the original owner would have to pay him for the expense of plowing קמ"ל
 - d w"7: if he sold it to him in the summer just pre-harvest, buyer could theoretically have 3 crops (within 2 years)
 - i בעלים → v. 1 בעלים בעלים v. 1 בעלים בעלים
- II Validity of sale during יובל itself
 - a זכ. sale is valid
 - b שמואל. sale is invalid ק"ו, if an already sold field reverts to owner at יובל, certainly cannot sell then
 - i Challenge: ב מכבף accepts this type of "ק"; he rules that מוכר בתו when she is a נערה sale invalid (same reasoning)
 - 1 Defense: the daughter can never be resold; this field could be resold again after יובל
 - ii Challenge: יובל ruling (from v. 2) that it can be sold close to even far from יובל, but not during יובל
 - 1 Defense (ידב): not sold for "crop years", but sale is valid and then it immediately reverts to owner
 - 2 Challenge: in that case, why not let it stay with buyer until 2 years into יובל and then revert
 - (a) Per: ruling that if he got to use it for 1 year before יובל, he is given 1 year after יובל before reverting
 - (b) Defense: in that case, he already began using it (before יובל) we let him complete it; unlike our case
 - c שמואל from שמואל; in one case the money is returned to buyer, in other it isn't didn't know which
 - i Cases: our case (selling field during יובל year) and selling an ע"כ to non-Jew or to אוץ לארץ to non-Jew or to
 - ii Solution (פר יוסף): from גט שחרור if he sells his חו"ל סו ע"כ, he goes free and we require גט שחרור from buyer
 - 1 Implication: buyer is a real buyer (sale is valid) and money isn't returned
 - 2 Implication: in our case (selling during יובל), sale is invalid and money returned
 - 3 שמואל hadn't heard ברייתא may consider money a gift,
 - (a) Per: his approach to ירב) מקדש אחותו: money returned; שמואל: money is a gift)
 - iii Question (א"ב re selling אב" ter selling אב" why fine the buyer (lose money), why not fine the seller?
 - 1 Answer: per aphorism without mousehole, mouse cannot steal (i.e. w/o buyer, seller couldn't sell)
 - 2 *Challenge*: without mouse, hole is useless (i.e. seller is main instigator of violation)
 - (a) *Answer*: stands to reason that we assess the fine where the "problem" stands "v" is with buyer

- III משנה ב: Using original/resold value to benefit of original owner (both using v. 3); limitations on owner's buy-back
 - a If: originally sold at 1 מנה and then resold (to 3rd party) at 2 owner may redeem at 1 מנה
 - b And if: originally sold at 2 מנה and then resold at 1 owner may redeem at 1 מנה
 - c ברייתא: confirming our ברייתא as 'רבי's opinion
 - i variation: ר' דוסא בן יהודה per יודף (v. 3); if sold at 1 and it appreciated to 2 or opposite redeems at lower rate
 - ii point of dispute: if it was worth 2, lost value and was resold at 1 then re-appreciated to 2
 - זכי. redeem at 1 per lowest sale price
 - 2 redeem at 2 both original sale price and redemption time at 2
 - iii Question: how do we know that these verses should be read לקולא (charitably for original owner)?
 - 1 Answer: vv. 4-5 compare (via אבד עברי) redemption of שדה אחוזה to redemption of עבד עברי
 - (a) And: redemption of עבד עברי is always done charitably (based on lowest worth) per vv. 6-7
 - (b) And: we extend this to ע"ע who is sold to non-Jew, per vv. 8-9 (שכיר::שכיר)
 - (i) Reason: we interpret these verses charitably for עבד per v. 10 which supports עבד עברי
 - 2 Challenge: why not be stringent with him, per homily of יוסי בר חנינא (vv. 11-17) (note the "היתר של ר' הונא")
 - 3 Answer: the text "restored him" (enabled and commanded to rescue him), per v. 18
 - (a) challenge: that may be limited to a case where he is enslaved to עכו"ם but perhaps his פדיון should be חמור?
 - (i) answer (דנב"י): vv. 6-7; there aren't "big years" and "small years"
 - 1. rather: it means that if he appreciated, we use the "years"; if he depreciated, we use "מכסף מקנתו"
 - 2. challenge: perhaps it means that if he worked 2 years, he is redeemed per כפי שניו , if 4 כפי שניו
 - 3. answer: if so, it would state בשנים אם, not בשנים meaning, if he appreciated during years
 - d Limitations: owner may not use other field (e.g. more distant or poorer) to buy back (e.g. closer field)
 - i Nor: borrow money to buy back field, nor pay in installments
 - ii source: v. 19:
 - 1 השיגה ידו he must own recovery funds (not borrow)
 - 2 מצא. excluding something which was there at time of sale (e.g. far or poorer land)
 - (a) challenge: מצא (in v. 20) has opposite meaning something that was always there (פרט לממציא את עצמו)
 - (b) answer (רבא): each is contextually driven; in our case, parallel to השיגה ידו (new acquisition),
 - (i) there: parallel to "יער" just as forest is always there, so too he had to have been in harm's way first
 - e However: these limitations do not apply to redemption from הקדש here, the citizen is "stronger" than הקדש
 - i source: v. 21 גאל יגאל allows him to borrow for redemption and to redeem in installments
 - ii reason (מ"ש): since the law is charitable in re: יובל ; if he sells it and the buyer is מקדיש, reverts to owner at יובל
 - 1 therefore: the הלכה is stringent about the method of redemption no borrowing or paying in installments
 - 2 but: הקדש is severe if he was מקדיש his החוזה it is lost at יובל
 - 3 therefore: it is more lenient vis-à-vis redemption from הקדש
 - (a) (note: "ש is, per his approach, conjecturing as to the rationale behind the law דריש טעמא דקרא
 - 4 ברייתות: one allows for borrowing and installments and the other does not
 - (a) resolution: lenient one is רבנן, stringent one is רבנן